

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Malanciuc Ion în numele inculpatului Crudu Pavel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 în cauza penală privindu-l pe

CRUDU Pavel Pavel, născut la 04 aprilie 1968, originar din r-nul. Nisporeni, sat. Isaicani, domiciliat în mun. Chișinău, str. Salcîmilor 22/1, ap.25.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.07.2014 – 11.05.2015;

Instanța de apel: 08.06.2015 – 03.12.2015;

Instanța de recurs: 21.03.2016 – 18.05.2016.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11 mai 2015 Crudu P. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei s-a dispus a fi calculat din momentul pronunțării sentinței -11 mai 2015, incluzîndu-se în termenul dat durata arestului preventiv din 02.04.2014 – 11.05.2015.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Crudu P. - arestul, a fost menținută pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Crudu P. la 10 martie 2014, aproximativ la ora 17:30 min. aflîndu-se într-o casă de vară situată pe teritoriul IP „Izvoarăș” din com. Bubuieci, mun. Chișinău, în urma unui conflict prealabil apărut cu

cet. Bezedica Gr., intenționat urmărind scopul vătămării integrității corporale a ultimului, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora acesta peste câteva zile a decedat. Astfel, cauzându-i cet. Bezedica Gr., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 555 din 13.03.2014 vătămări corporale grave, care au dus la decesul victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocatul Malanciuc I. în interesele inculpatului Crudu P., precum și de însuși inculpat.

3.1. Inculpatul a solicitat achitarea sa, motivînd cererea prin aceea că în cadrul procesului penal i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece nu au fost audiați martorii solicitați de dînsul, de asemenea nu au fost prezentate probe pertinente, care ar confirma indubitabil vinovăția sa de cele incriminate. Inculpatul a menționat că se consideră nevinovat, iar în cadrul urmăririi penale a fost influențat să semneze careva acte, esența cărora nu îi era clară.

3.2. Avocatul Malanciuc I. acționînd în interesele inculpatului Crudu P., a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu încadrarea acțiunilor imputabile lui Crudu P. conform prevederilor din art. 78 Cod Contravențional și cu încetarea cauzei contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În motivarea apelului declarat, avocatul a indicat că consideră sentința nelegitimă, urmînd ca acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 78 Cod Contravențional. Apelantul a menționat că instanța de fond nu și-a motivat suficient soluția, luînd la bază probe indirecte, cum ar fi: declarațiile martorului Carmazan L., Braguța V., Braguța O. Consideră că urmează să se țină cont de faptul că în ședința de judecată s-a constatat că locuitorii satului Bîc aveau pică pe Bezedica Gr. din cauza furturilor permanente din gospodăriile lor și nu se exclude că unii din ei au contribuit la vătămarea părții vătămate. În cazul dat, nici organul de urmărire penală, nici instanța de judecată nu și-au manifestat interesul de a fi examinată cauza sub toate aspectele.

Ulterior, în ședința de judecată a instanței de apel avocatul Malanciuc I. a declarat apel suplimentar în interesele inculpatului Crudu P., renunțînd la solicitarea sa din apelul inițial de încadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod contravențional și solicitînd recalificarea faptei lui Crudu P. în baza art. 157 Cod penal.

În susținerea acestei poziții, avocatul a invocat că intenția lui Crudu P. de a-i provoca lui Bezedica Gr. leziuni corporale grave nu a fost demonstrată nici în faza acțiunilor de urmărire penală, nici la examinarea cauzei în instanța de fond.

Din conținutul probelor administrate rezultă că leziunile cauzatoare de moarte, indirect, sunt cele hemoragice cerebrale, dar ele au apărut în timp, prin aplicarea unor lovituri relativ simple, cu pumnii, deoarece lipsesc careva fracturi osoase la nivelul craniului, nasului, mandibulei etc., pe fon patologic. Bezedica Gr. era bolnav, despre ce Crudu P. nu cunoștea și asta constituie o circumstanță atenuantă.

Apelantul a indicat că fiind om al străzii, Bezedica Gr. suferea de alcoolism cronic și ciroză hepatică, avea o structură a organismului deficitară, precară și o îmbătrânire precoce, la vârsta de 51 ani poseda ateroscleroză cerebrală evidentă. Victima era bolnavă de ciroza hepatică - o maladie, care produce o fragilitate vasculară crescută a vaselor de sânge, încât la cel mai mic traumatism apar hemoragii externe sau interne. Faptul că victima era fizic foarte slab se demonstrează și prin procesul-verbal de confruntare din 11.06.2014 dintre Braguța L. și Crudu P. Stînd culcat pe pat, așa cum se arată și în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuț din 02.04.2014, numai din pumnii lui Crudu P., Bezedica Gr. de la o înălțime relativ mică, cade și se lovește cu capul de podea (fracturi lipsesc) și totuși timp de 2-3 zile sîngerarea (hemoragia) picătură cu picătură a continuat, pînă ce a constituit volumul de sânge critic intracranian, după care a căzut în stare de comă cerebrală și a survenit decesul.

Apărarea consideră că numai în așa circumstanțe a survenit decesul lui Bezedica Gr., și în principiu este de acord cu raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 295 în partea ce se constată decesul ultimului, totodată considerînd că în cazul dat experții medico-legiști au ignorat totalmente gravitatea maladiilor de care suferea victima.

Astfel, avocatul a solicitat rejudecarea cauzei conform prevederilor stabilite pentru prima instanță cu reîncadrarea acțiunilor lui Crudu P. în baza art. 157 Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat că Crudu P. ar fi avut intenția de a-i provoca victimei vătămări corporale grave, tot așa cum nu cunoștea de faptul că el suferea de ciroză hepatică și a-i stabili o pedeapsă non-privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, apelurile avocatului Malanciuc I. declarat în numele inculpatului, precum și cel declarat de Crudu P., au fost respinse, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului și făcînd o încadrare justă a acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța a menționat că nerecunoașterea vinei de către inculpat, o apreciază ca o metodă de apărare, de eschivare de la răspunderea penală și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale, deoarece este un drept a-l său, iar vinovăția lui trebuie să fie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

Analizând solicitarea inculpatului referitor la achitarea sa și cele ale avocatului Malanciuc I. în interesele lui Cruđu P. cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod contravențional, după care în baza art. 157 Cod penal, instanța de apel le-a considerat nejustificate și neîntemeiate, din următoarele considerente.

La caz, s-a constatat cu certitudine că Cruđu P. se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul victimei Bezedica Gr., prin urmare, în acțiunile inculpatului Cruđu P. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că deși în instanța de fond inculpatul a pledat nevinovat și nu a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, în ședința Curții de Apel a recunoscut semnătura sa de pe procesul-verbal nominalizat și a confirmat că a depus asemenea depoziții și că l-a lovit pe Bezedica Gr. de câteva ori dar nu l-a omorât.

De asemenea, s-a considerat că instanța de fond a ajuns la concluzia justă referitor la faptul că argumentele inculpatului precum că a recunoscut vina de la bun început la urmărirea penală, deoarece a fost amenințat de colaboratorii de poliție și impus să semneze declarațiile nu și-au găsit confirmare, ceea ce se demonstrează prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 29 iulie 2014 pe pretinsul fapt al aplicării violenței psihice în privința lui Cruđu P., declarațiile acestuia fiind date cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, cu atât mai mult că potrivit procesului verbal de audiere a bănuțului din 02.04.2014, acesta a relatat în detalii cum i-a aplicat lovituri victimei, în prezența apărătorului său și nu a obiectat nici inculpatul, nici avocatul.

Faptul că inculpatul în ședința de judecată a dat declarații ce nu corespund adevărului se confirmă și prin divergențele referitoare la ziua în care l-a văzut ultima dată pe Bezedica Gr., în ședința Curții de Apel indicând că l-a văzut ultima dată la 06.03.2014, iar în cadrul urmăririi penale declarând că ultima dată l-a văzut la data de 10.03.2014. Vinovăția inculpatului se demonstrează cert prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată.

Totodată, nu este fundamentat argumentul avocatului referitor la faptul că Cruđu P. nu cunoștea despre maladiile inculpatului, ceea ce constituie o circumstanță atenuantă, deoarece această circumstanță nu se regăsește în cele enumerate în art. 76 Cod penal, dar nici nu prezintă relevanță coroborat cu împrejurările speței, cu atât mai mult că însuși apelantul invocă că Bezedica Gr. era foarte slab fizic, avea o structură a organismului

deficitară, precară și o îmbătrânire precoce, respectiv aceste circumstanțe au fost cunoscute inculpatului.

În această ordine de idei, instanța a considerat că în acțiunile lui Crudu P. se regăsește atât latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiind atestată atât fapta prejudiciabilă, aplicarea de către inculpat a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului lui Bezedica Gr., cât și consecințele negative manifestate prin vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei, fiind probată cert legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și decesul lui Bezedica Gr. prin rapoartele de expertiză medico-legală anexate la materialele dosarului, coroborate cu celelalte probe ale cauzei penale.

Totodată, a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiind evidentă intenția lui Crudu P. față de urmările prejudiciabile primare - prin tendința de a-i aplica intenționat lovituri părții vătămăte și a se răzbuna pentru faptul că acesta i-a sustras careva bunuri și iepuri, dar și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare survenirea decesului or, Crudu P. nu a manifestat intenția de a-l omorî pe Bezedica Gr. Astfel, circumstanțele menționate combat argumentele avocatului precum că în acțiunile inculpatului nu se conține nici latura obiectivă, nici cea subiectivă a infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății care sunt periculoase pentru viață și care au provocat decesul victimei.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a conchis că vinovăția lui Crudu P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal este demonstrată pe deplin, iar solicitarea inculpatului cu privire la achitarea sa nu are nici un suport de fapt și de drept, motiv pentru care instanța de apel a respins apelul declarat de inculpatul Crudu P. ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

Potrivit textului apelului declarat de avocatul Malanciuc I. în interesele inculpatului, s-a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal. Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul recalificării acțiunilor lui Crudu P. din următoarele considerente.

Unul din semnele laturii obiective a art. 157 Cod penal, *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, constă în urmările prejudiciabile sub formă de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, în timp ce în cazul dat urmarea prejudiciabilă reprezintă vătămarea intenționată gravă a sănătății, soldată cu decesul persoanei.

În același sens, instanța de apel a subliniat că infracțiunea prevăzută la art. 157 Cod penal nu poate avea urmări prejudiciabile exprimate în decesul victimei, or, lipsirea de viață din imprudență trebuie să fie calificată în conformitate cu art. 149 Cod penal.

Totodată, prin cele expuse anterior s-a demonstrat cert că Crudu P. a avut intenție directă de a-i aplica lovituri victimei, fapt reflectat elocvent în declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale.

Totodată, instanța de apel a specificat că, conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond la stabilirea termenului pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 3, 6-7, 61-62, 75-76 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise de Crudu P., infracțiunea săvârșită de inculpat făcând parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, fiind caracterizat satisfăcător la locul de trai, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante în cauză.

Astfel, instanța de fond a considerat în mod corect ca fiind oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea pedepsei minime, sub formă de 12 (doisprezece) ani închisoare, statuînd corect că anume această pedeapsă va atinge scopul legii penale.

6. Nefiind de acord cu hotărârile adoptate în cauză de către instanțele de fond, avocatul Malanciuc I. acționînd în numele inculpatului Crudu P. le-a contestat cu recurs ordinar, prin care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru înlăturarea erorilor admise.

În esență, recurentul consideră ilegală decizia instanței de apel, deoarece cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și în mod obiectiv, iar probelor administrate nu li s-a dat o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, ajungîndu-se incorect la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Recurentul specifică că ambele instanțe judecătorești au stabilit în lipsa probelor, bazîndu-se doar pe presupuneri, că Crudu P. era în conflict prealabil cu victima Bezedica Gr. și intenționat urmărind scopul vătămării integrității corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora ultimul peste cîteva zile a decedat.

De asemenea, se menționează că, apărătorul, luînd act de raportul de expertiză nr. 295 din 28.10.2015 a suspectat experții medico-legiști în unele nereguli din concluzia lor, deoarece în încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel din 02 iulie 2015 nu se pune în sarcina experților de a constata se află în legătură cauzală maladiile de care suferea victima cu decesul și au putut influența sau nu asupra decesului lui Bezedica Gr. și ne mai avînd încredere în experții de la Centrul de Medicină Legală de urgență. Respectiv apărătorul, prin intermediul cunoscuților, s-a deplasat la Suceava, România, unde a fost consultat de medicii-legiști de pe loc, iar în urma consultărilor a și depus o cerere de apel suplimentară, căreia nu i s-a dat nici o apreciere, deși era sigur că urma să fie apreciată pozitiv. Care a fost cauza că experții medico-legiști din Moldova și-au depășit atribuțiile dînd răspuns la o întrebare care nu a fost pusă în sarcina lor agravînd și așa situația condamnatului?

Avocatul specifică că a atras atenția instanței de apel, care de fapt nici nu a reacționat, despre faptul că victima, fiind om al străzii suferea de alcoolism cronic și ciroză hepatică, avea o structură a organismului așa cum descriu medicii-legiști în raporturile de expertiză medico-legală, deficitară, precară și o îmbătrânire precoce, la vârsta de 51 ani poseda ateroscleroză cerebrală evidentă și principalul este, că victima era bolnav de ciroză hepatică, o maladie care produce o fragilitate vasculară crescută a vaselor de sânge, încît la cel mai mic traumatism apar hemoragii externe sau interne. Despre faptul că victima era fizic foarte slab este demonstrat și prin procesul-verbal de confruntare din 11.06.2014 dintre Braguța L. și Crudu P. (f.d. 148).

Recurentul susține că, totalmente s-a ignorat de instanța de apel argumentele aduse de apărare, precum că Bezedica Gr., stînd culcat în pat, așa cum arată și condamnatul în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuț, din 02.04.2014, aplicîndu-i două lovituri lui Bezedica Gr. cu pumnul, de la o înălțime relativ mică, ultimul a căzut și s-a lovit cu capul de podea și totuși vreme de 2-3 zile hemoragia picătură cu picătură a continuat, pînă ce s-a constituit volumul de sânge critic intracranian, după care a căzut în stare de comă cerebrală și a survenit decesul. Apărarea consideră, că circumstanțele arătate sînt mai aproape de realitate, dar nu invențiile procurorului, care din start l-a pus pe Crudu P. sub învinuire în lipsa probelor ce ar demonstra intenția lui de a-i provoca victimei vătămări corporale grave.

Titularul cererii de recurs consideră că, în cazul dat, atît instanța de fond, cît și instanța de apel cu desăvîrșire au ignorat dreptul la un proces echitabil, consacrat în articolul 6 din CEDO, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției-drepturi fundamentale prevăzute în articolele 20 și 21 din Constituție, care enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Apărătorul susține că atît în ședința instanței de fond, cît și în cadrul examinării apelului a solicitat să fie ascultat suplimentar martorul Braguța V., care a dat depoziții fiind în stare de ebrietate, la ce nu s-a reacționat nici într-un mod.

În drept, titularul recursului își întemeiază cererea pe prevederile art. 444, 449, 450 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționînd că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei și la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar instanța de apel just a conchis asupra vinovăției lui Crudu P. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și argumentate.

Din textul recursului, se constată că recurentul nu invocă expres vreun temei de drept, din cele exhaustiv stipulate de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, în baza căruia Crudu P. a fost condamnat, acestea fiind caracteristice erorilor prevăzute de pct. 6) și 8) ale normei menționate.

În cele ce urmează, avînd în vedere alegațiile formulate de recurent în cererea sa, Colegiul penal se va expune punctat asupra respingerii acestora, deoarece le consideră ca fiind invocate vădit neîntemeiat de titular și în mod repetat.

Prin urmare, cu privire la criticele recurentului precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Crudu P. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării, Colegiul penal amintește că, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîri penale, de altfel, așa cum s-a procedat și în cauza de față. Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului prin rechizitoriu, corect fiind reținută încadrarea juridică în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs expune că instanța de apel și-a motivat just decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor avocatului în interesele inculpatului, precum și cel a lui Crudu P., cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.

151 alin. (4) Cod penal, iar careva temeuri de a dispune recalificarea faptei sau achitarea în privința lui Crudu P., nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare atacată este legală și întemeiată în partea constatării vinovăției lui Crudu P. de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care a provocat decesul victimei.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, din textul recursului declarat, se constată că recurentul critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, invocând că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză. Importantă aici fiind și mențiunea că, avocatul Malanciuc I. expune preponderent doar critici cu privire la greșita reținere, pe baza stării de fapt, a vinovăției inculpatului în baza art. 151 Cod penal.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente consideră relevant de a specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea nominalizată supra în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Crudu P., totodată, menționând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care indubitabil se dovedește vinovăția inculpatului Crudu P. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și totalmente se combat cu argumentele aduse, la caz, de către partea apărării întru susținerea nevinovăției inculpatului, sau recalificării faptei acestuia în baza art. 157 Cod penal.

Cu privire la alegațiile avocatului privind faptul că atât în ședința instanței de fond, cât și în cadrul examinării apelului, s-a solicitat să fie ascultat suplimentar martorul Braguța V., care a dat depoziții fiind în stare de ebrietate, iar instanțele nu au reacționat în nici un mod, Colegiul penal expune următoarele.

Din actele cauzei, se constată că, la etapa judecării apelului avocatul Malanciuc I. a înaintat în cadrul ședinței de judecată din data de 02 iulie 2015 un demers de a fi audiat suplimentar martorul Braguța V., după care, instanța a admis demersul respectiv, iar martorul menționat a fost citat conform rigorilor legii în acest sens, ceea ce se confirmă prin avizul anexat la actele cauzei de la fila dosarului 117, vol. II. Ulterior, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 03 decembrie 2015, se constată că avocatul Malanciuc I. i-a comunicat instanței că l-a căutat pe martorul Braguța V., de mai multe ori, dar nu l-a găsit. Respectiv, instanța punând în discuție această chestiune, a respins demersul avocatului, susținând poziția procurorului, care a comunicat că martorul nominalizat a fost audiat în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, de asemenea a fost efectuat proces-verbal de confruntare între martorul respectiv și inculpat, prin urmare instanța de apel a indicat expres că, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia au avut posibilitatea de a pune întrebări și de a clarifica toate circumstanțele învinuirii incriminate lui Crudu P., ceea ce nu constituie o încălcare a careva drepturi ale inculpatului.

Mai mult ca atât, la finisarea cercetării judecătorești, atât inculpatul Crudu P., cât și avocatul acestuia au confirmat că consideră posibil finisarea cercetării judecătorești și careva completări la aceasta nu au.

Nu în ultimul rând, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și, căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Or, concluzionînd asupra celor expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și în virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, Colegiul penal apreciază ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs deferit spre examinare.

În consecință, Colegiul penal reține că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, respectiv nu există vreun temei legal pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de avocatul Malanciuc I. în numele inculpatului Crudu P.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Malanciuc Ion în numele inculpatului Crudu Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 în cauza penală privindu-l pe Crudu Pavel Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru